

Lepe knjižne nagrade!

Vsakdo, ki kupi iz Cirilove knjižnice Karl Maya in druge knjige, dobi za vsakih polnih 50 din kupon s številko, s katero se udeleži nagradnega žrebanja z dobroti po vrednosti 2000, 1000, 500 din in drugimi mnogimi nagradami! Pišite takoj po seznam naših knjig in načrt nagradnega žrebanja!

**T. SKARNA SV. CIRILA
MARIBOR - PTUJ - TRBOVLJE**

zanteme, jo je vrglo v bolniško posteljo, dobila je vnetje pljuč. Vendar je to bolezen že prebolela ter je ozdravljena šlo k okrevanju. Nenadoma pa je prenehala biti to od bolezní slabotno, a verno in plemenito srce, ki je tako vroče hrepenelo, da bi vsaj doživel še dan nove sv. maše najstarejšega sina Lojzeka, ki študira v Varaždinu. A sklepi božjih načrtov so tekli drugače. Umrla je v 56. letu, potolažena z milostmi sv. zakramentov, s katerimi se je mnogokrat v življenju napajala. Lep pogreb na kvatno soboto je izpričal njeno priljubljenost in spoštovanje, ki ga je uživala med vsemi. Pretresljivo so odmevale v srcih vseh navzočih besede g. župnika, ki je ob grobu govoril v slovo. Vsak je občutil grenko bolest moža, ki je z najmlajšim mladoletnim sinom prepuščen trpici usodi življenja, katerega ne bo več gredo toplo sonce materine ljubezni in dobrote. Daj Bog, da bi potrti mož in oba sinova našla tolažbo v božjem Srcu! Dobri, verni mamici pa naj bo dan večni mir in pokoj!

V Ljutomeru smo ob veliki udeležbi pogrebcev pokopali ključavničarskega mojstra Karla Karbo. Rajni naj počiva v miru — žalujočim naše sožalje!

Učence deske šole umri v Lešanah. Pokopali smo učenca deske šole Ivana Tropenauerja. Vsa deska šola se je udeležila pogreba. Ob grobu sta mu spregovorila gg. katehet in razredni učitelj. Pevci deske šole pa so svojemu tovarišu zapeli v slovo »Vigred se povrne«. Naj mu sveti večna luč — žalujočim pa naše sožalje!

Na novega leta dan je preminula v Borislavcih pri Ptuj komaj 29 letna posestnica Marija Siter. Pokopana je bila ob zelo veliki udeležbi 3. januarja pri št. Vidu pod Ptujem. Rajni naj sveti večna luč — žalujočemu možu in sorodnikom pa naše sožalje!

Smrt pri Sv. Barbari v Halozah. Na Stefanovo smo pokopali Marijo Blažek, posestnico iz Gradišča. Rajna je umrla po kratki bolezní v starosti 79 let in zapušta moža in štiri preskrbljene otroke, katerih en sin živi v Njujorku v Ameriki, drugi sin pa v Ptuj, ki je bil že tudi ptujski mestni župan. Obe hčeri pa sta v domačem kraju. Vsein žalujočim naše sožalje, rajni pa večni mir in pokoj!

ju. Vsein žalujočim naše sožalje, rajni pa večni mir in pokoj!

Smrt je pokosila 28 letnega fanta pri Sv. Andražu v Halozah. V nedeljo, 22. decembra, na sklepi dan sv. misijona, nas je pretresla žalostna vest, da je umrl Janez Hriberšek iz Vel. Varnice, star komaj 28 let. Pokojni je še 16. decembra opravil razna gospodarska dela in še do večera bil vesel, kakor je bila njegova navada, zvečer pa ga je stresla mrzlota in položila v posteljo, iz katere ni več vstal in mu je huda pljučnica pretrgala nit življenja. Pri odprtem grobu so se od rajnega poslovili pevci s pesmijo. Dragi Hanzek, počivaj mirno pri Bogu in se oziraj na nas, svoje prijatelje, ki smo ostali še v dolini solz! — žalujočim naše sožalje!

V novoletni noči je umrl 53 letni dr. Oskar pl. Schweickhardt (švajhart), lastnik graščine Vinarje v župniji Prihova. Radi hudega kašlja se mu je odprla na vratu žila odvodnica. Ker mu zdravnik ni mogel doma ustaviti odtoka krvi, so ga prepeljali v mariborsko bolnišnico, kjer pa mu tudi niso mogli pomagati. Rajni je bil po veri sicer protestant, pa je vendar daroval velike vsote za cerkve. V župni cerkvi je po svetovni vojni sam kupil veliki zvon, pri podružnici sv. Jošta pa je kupil mali zvon. Njegova še živa gospa Helena pa je nabavila lep antependij za veliki oltar v župni cerkvi. Tudi sicer je revežem rad pomagal. Bog mu bodi plačnik!

Dne 28. decembra smo pokopali ob lepi udeležbi pokojnika Ivana Pokleka iz Vrlikega vrha. Bil je zgleden krščanski oče in zavezanec Slovenec. Dolga leta je bil član občinskega odbora ter odbornik Hranilnice in posojilnice. Naj bo umrlemu lahka slovenska zemlja in naj mu sveti večna luč! Svojcem naše sožalje!

Umri je naš zvest naročnik pri Sv. Primožu na Pohorju. Proti koncu leta nas je zapustil zvesti faran Gašper Eric, p. d. Škrubejev oče. Bil je v resnici vzor katoliškega moža in družinskega očeta, poštenjak od nog do glave. Z neumorno pridnostjo je zboljšal svojo sicer ne najboljšo kmetijo in jo še precej povečal ter jo kot tako predal svojemu sinu Stefanu, potem ko je tudi hčeram — po večini že poročenim — preskrbel primerno dediščino. Bil je zares zgled rednega, delavnega in zelo pobožnega moža. In tako je odgojil tudi vse svoje številne otroke. Dolga leta je bil odbornik bivše šentprimoške občine, načelnik šolskega odbora, nekaj časa tudi cerkvenega konkurenčnega odbora; vse posle je zvesto izvršil, kakor je bilo treba. Naj mu bo v »Slov. gospodarju«, katerega naročnik je bil dolga leta, s tem postavljen skromen spomenik. Da, ko bi bili tudi vsi drugi naši gospodarji tako delavni, skrbni, skromni in pošteti! Kako drugačno bi bilo naše splošno gospodarsko stanje! Koliko manj »huba in zadolženih kmetij! — Naj počiva v miru, žalujočim pa naše sožalje!

Mizarski mojster umrl v Gornjemgradu. Kot zadnji v minulemu letu je umrl 66 letni Anton Poiskruh, mizarski mojster. Pokopan je bil ob veliki udeležbi na Stefanovo. Blagemu rajnemu naj bo Bog obilen plačnik!

Smrt skrbne matere v Razboru pri Zidanem mostu. Na Stefanovo je bil pogreb Amalije

Kratke tedenske novice

Naš notranji minister je razpustil 31. decembra Ujedinjeni radniški sindikalni savez Jugoslavije, ki je bil v rokah marksistov.

Bolgarski ministrski predsednik Filov se je mudil nekaj dni v Nemčiji, kjer je imel sestanke z nemškimi vodilnimi politiki. Pri teh razgovorih je šlo za prilagoditev Bolgarije željam in potrebam Nemčije in Italije, kar pa zadeva na velike ovire pri bolgarskem narodu.

Bivši poljski maršal Rydz Smigly, ki je pobegnil iz Romunije, se je zatekel v Turčijo.

Na meji proti Nemčiji, Švici in Franciji se nadaljujejo v Alpah utrjevalna dela italijanske obrambne črte.

V odgovor na brzojavno čestitko k Novemu letu je brzojavil Roosevelt italijanskemu kralju željo, da bi bil italijanski narod v Novem letu osrečen in da bi mu bil omogočen pravičen mir.

Italijani so poklicali svoje letalstvo z Rokavskega preliva.

»Bitka pri Bardiji mora biti Italijanom strašen opomin«, je rekel po radiu italijanskim vojakom Ansaldo, italijanski časnikar in zaupnik Mussolinija ter zunanji minister grofa Ciana.

Mussolini je bil med prazniki in po padcu Bardije v avdienci pri italijanskem kralju.

Maršal Petain je preosnoval francosko vlado. Namesto dosedanjih ministrov je bil pod vodstvom Petaina osnovan triumvirat (vlada treh moči), katerega tvorijo admiral Darlan, vojni minister general Huntzinger ter zunanji minister Flandin.

Proračun Petainove francoske vlade znaša za prvo letošnje trimesečje 40 milijard frankov. V to vsoto so vračunani stroški za plačevanje nemške zasedbe in razne izredne potrebe.

Angleški radio je poročal med prazniki, da je prestopilo na angleški otok 15 nemških pehotnih vojakov. Poudarili je kot zanimivost, da pripada teh petnaest infanteristov osemim različnim nemškim trupam.

Sovjetski poslaniki v balkanskih prestolnicah so bili poklicani v Moskvo, da poročajo vladi o položaju na Balkanu.

Vojaško službo je podaljšala sovjetska Rusija od dveh na štiri leta.

Rooseveltove protikandidat pri lanskem predizbirnem volitvah Willkie je kritiziral Rooseveltovo novoletno govor samo radi tega, ker ni govoril še bolj odločno za pomoč Angliji.

Predsednik ameriških Združenih držav Roosevelt je otvoril na Kraljevo z velikim govorom 77. zasedanje ameriškega kongresa ali parlamenta. Med drugim je posebno poudaril, da ne bodo Združene države nikoli dopustile, da bi pristal ameriški narod na mir, ki bi ga narekovali napadatelji. Kot boriteljica za svojo svobodo bo dala Amerika boriteljcem za svobodo na razpolago vse: ladje, letala, orožje in municijo. Rooseveltov govor je bil sprejet od parlamenta z navdušenjem.

Ali imate toliko poguma, da boste nagovorili soseda, da si bo naročil »Slovenskega gošpjarja«?

Coprnik mu je ponudil kup kart. Res je potegnil Peter karovega kralja, sosed je potegnil srčnega, tretji križvega in četrti pikovega. Začudeno so se fantje spogledali. »Migec« jim je pobral vse štiri kralje in jih je pomešal med druge karte, pri tem pa se je zadržal tja na Judeža:

»He, ti tam, ne dremliji! Oči odpri, štirje kralji ti lezejo za uhlje.«

Vtem je zagnal vse karte Judežu v glavo. Ta se je naglo obrnil in se stegnil desnico z razprtimi prsti, kakor da se brani. Pa glej! Na koncu njegovih prstov so obvisle štiri karte: karov kralj, srčni kralj, križev kralj in pikov kralj. Nekaj sekund so karte tako obstale in vsak jih je lahko videl, potem so popadale ena za drugo na tla. Gledalci so se zakrohotali in zaploskali, Judež pa je pobral karte po tleh in jih je nevoljno in godrnjače tagnal spet nazaj na mizo.

»Tvoji kralji so vsi iz papirja,« se je oglasil Laznikov hlapec. »Pokaži nam kakega živega!«

»To je nevarna reč, to je greh,« je hretil Migec. »Če vzameš ti na svojo vest, pa bi. Kaj plačaš?«

»Kovača.«

»Kaj kovača! Pet jih mora biti. Za manj ne grem poskusati.«

Fantje so denar kmalu zvrgli. Coprnik je spet štirim ponudil karte in res so spet potegnili same kralje. Coprnik je začel skrivnostno po zraku mahedrati, večkrat je pihnil

skozi rokav, potem je vzel škatlo iz žepa, vtaknil je one štiri karte s kralji v njo, jo zaprl in jo prevezal. Nato je pomahljaj: »Hokus pokus okulorum« in podal škatlo županovemu Petru, češ naj jo odpre. Ta jo je odvezal in odprl — in glej, štiri žive miši so skočile iz nje...

Nastal je vrišč, coprnik pa je komandiral: »Okulorum, reks eks! Miška, miška, marš, miš!« Takoj so poskakale miši, ki so letale po mizi, nazaj v škatlo. Vse je tiščalo glave vkup, zraven pa se niso mogli nasmejati, ko je coprnik škatlo spet skrbno prevezaval. Ko je bila križem počez zvezana, jo je dal Laznikovemu hlapcu. Ta jo je odprl, toda v njej so bile spet prejšnje štiri karte s kralji, o miših ni bilo ne duha ne sluha.

Zdaj so se gledalci resno spogledali. Hip nato pa so se začeli dajati in kregati, eni so rekli, da za vso coprnijo ni nič drugega ko nenavadna spretnost, drugi pa so dejali, da je to res coprnija in da ima pri tem sam peklenšček kremplje zraven.

Migec pa je migljaj z uhlji, z nosom, tresel je glavo in se režal, da ga je bilo kar groza pogledati.

»Hehehehe,« se je hihital, »moj kralj Skorpion ve vse in zna vse.«

»Ti,« se je oglasil Praparjev Nace, bradat bajtar, »če tvoj coprski kralj res vse ve, ti bo tudi povedal, kdo je bil tisti, ki je Hudičev graben preskočil.«

Judež je napel ušesa.

skega morja, ki se razprostira med Spitzbergi in Novo Zemljo. Dolga je 1500 km. Gradilo jo je 8300 norveških delavcev pod vodstvom nemških inženirjev samo štiri mesece.

Vožčen mož proti razbojnikom. Neka kalifornijska zdravnica je čestokrat z avtomobilom obiskovala po oddaljenih vaseh in samotnih naseljih bolnike. Večkrat se ji je primerilo, da je nalezela na potepuhe in razbojnike, ki jim je jedva odnesla pete. Ker svojega nevarnega poklica le ni hotela opustiti, si je dala narediti moža iz voska v naravni velikosti, ga oblekla v policijsko uniformo ter posadila v avto na zadnji sedež. Poslej je bila na vožnjah po samotnih krajih varna.

(Dalje sledi)